

Lavrov – Er Kerry nu under Pentagons kontrol?

27. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i et interview i går, at USA forsøger at aflede verdens opmærksomhed fra det amerikanskledede angreb mod syriske tropper i Deir Ez Zor den 17. sept., men tilføjede, at det synes at være under Pentagons styrelse.

»Da den humanitære konvoj blev ramt [den 19. sept.], forlangte vi, at man foretog en undersøgelse. John Kerry, en god partner til mig, opførte sig på en måde, han aldrig tidligere har gjort. Han hævdede, at undersøgelsen muligvis ville finde sted, men de ved, hvem, der gjorde det, nemlig den syriske hær eller Rusland, og at det i alle tilfælde var Ruslands skyld«, sagde Lavrov. Kerry syntes at være blevet »bundet af skarpt kritik fra det amerikanske militærapparat«, bemærkede Lavrov.

Lavrov fastholdt det diplomatiske bedrageri mht. Obamas rolle: »Barack Obama har, fik jeg at vide, altid støttet samarbejde med Rusland, og han bekræftede det selv under mødet med Vladimir Putin i Kina. Det ser for mig ud, som om militæret ikke adlyder deres øverstkommanderende ret meget.«

Lavrov gentog også, at USA ikke gør, hvad det har indgået aftale om at gøre. Kerry-Lavrov-aftalen fra 9. sept. havde som sin førsteprioritet på listen, en skelnen mellem USA-støttede grupper og Al-Nusra. »Hver gang, jeg møder Kerry, forsikrer han mig om, at Al-Nusra udgør den samme terrortrussel som Islamisk Stat«, sagde han. »Men de angriber ikke [Al-Nusra].«

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, anklagede i mellemtiden USA for at degradere selve FN's Sikkerhedsråd.

»Det er altid let at iscenesætte et show i Sikkerhedsrådet. Men dette er en struktur, der har med ekstremt vigtige

spørgsmål at gøre og træffer alvorlige afgørelser. Det, som den amerikanske side foretager sig i FN's Sikkerhedsråd, er ganske enkelt en devaluering af denne organisations betydning«, sagde hun til Rossiya 24 i et interview. »USA indgik en forpligtelse [til at skelne mellem terrorister og oppositionen], og den har de ikke opfyldt«, hvilket hun indikerede var årsagen bag USA's helt igennem udiplomatiske opførsel i Sikkerhedsrådet. På sin Facebookside læsede Zakharova af på Samantha Power som respons på Powers karakteristik af det syriske-russiske angreb mod det af oprørerne besatte Aleppo som barbarisk: »Med hensyn til billedet ... så har verden ikke set noget mere barbarisk i moderne historie, end Irak og Libyen forgjort på Washington-mané.«

Rusland vil ikke acceptere yderligere ensidige skridt i Syrien

26. sept., 2016 – Den syriske krig eksploderede i FN's Sikkerhedsråd i går, under et sammentræde, der var hasteindkaldt af USA, U.K. og Frankrig, i et forsøg på at standse den russiskstøttede offensiv i Aleppo. Ud fra nyhedsrapporteringen at dømme, så var det ikke en diplomatisk indsats, men snarere et forsøg på at anklage den russiske og syriske regering for krigsforbrydelser, en bestræbelse, der blev vendt imod de tre vestlige repræsentanter af Rusland og Syrien, der anklagede dem for at støtte terrorister.

»Det, Rusland sponsorerer og gør, er ikke kontraterrorisme; der et barbarisme«, sagde en hyperventilerende Samantha Power

(USA's FN-ambassadør). »I stedet for at forfølge fred, skaber Rusland og Assad krig. I stedet for at være med til at få livsreddende hjælp igennem til de civile, bomber Rusland og Assad de humanitære nødhjælpskonvojer, hospitaler og akutte beredskabsmandskab, der desperat forsøger at holde folk i live.«

Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, svarede ved at sige, at Rusland ikke længere vil acceptere ensidige tiltag. »Vi har altid gjort indrømmelser, i det mindste har vi forsøgt, og har opnået aftaler med den syriske regering«, sagde han. »I det lange løb endte det alt sammen med, at de militante kæmpere omgrupperedes, modtog forstærkning og iscenesatte nye offensiver.« Dernæst fulgte et ensidigt krav om, at den syriske regerings krigsfly skulle ophøre med flyvninger, som en indledningsvis betingelse, sagde Churkin. »Først sagde de, tre dage. Så sagde de, 'Nej, USA's præsident har skiftet mening, vi må have syv dage.' Ingen ved, hvorfor. Sådanne taktiske tricks kan ikke fortsætte i al evighed. Vi vil ikke gå med til yderligere ensidige skridt«, sagde han.

Den amerikanske side har, med hans ord, »faktisk erkendt sin manglende evne til at øve indflydelse på de grupper, den kontrollerer, og ærligt implementere aftalerne«, først og fremmest med at skelne mellem moderate grupper og terrorister og »trække relevante skillelinjer på jorden«.

Basar Ja'afari, Syriens FN-ambassadør, sagde til Rådet, at Syrien fortsat vil være forpligtet over for bekæmpelse af terrorisme, og at andre må ophøre med at udnytte det syriske folk. Han lovede, at den syriske regering ikke vil afgive én eneste centimeter af landets territorium, i henhold til den syriske forfatning og international lov, og understregede, at det, at gøre den humanitære krise politisk, kun vil forlænge den, øge syrernes lidelser og opmuntre til spredning af terrorisme. Han håned de amerikanske, britiske og franske repræsentanter, der tilsyneladende har »genopdaget hjulet, når de siger, at den syriske regering søger at vinde Aleppo

tilbage«. Man kan forestille sig, hvor storstilet denne monumentale opdagelse, som repræsentanterne af de tre, permanente medlemsstater i Sikkerhedsrådet har gjort, er, som om Aleppo er en by i Djibouti eller Afghanistan eller i Brasilien!«

Ja'afari fremførte anklagende, at USA, U.K. og Frankrig, de lande, der havde indkaldt til sammentrædet, gentagne gange havde blokeret for resolutioner i Sikkerhedsrådet, der fordømte terrorangreb, ved hjælp af selvmordsmetoder, i Syrien, og nu er de engageret i en indsats for at »redde« bevæbnede terrorgrupper, som de på falsk vis giver betegnelsen »moderat opposition« og tilføjede, at dette altid sker, når de er på randen til at blive nedkæmpet. De glemmer, sagde han, billedet af en 12-årig, palæstinensisk dreng, der blev halshugget i Aleppo af Nour Eddin al-Zenki, en anti-Assad-gruppe, som USA faktisk støtter.

»Vi mener, at visse permanente medlemsstaters indkaldelse til dette sammentræde udgør et budskab fra disse stater til Jabhat al-Nusra og andre terrorgrupper med tilknytning hertil om, at den støtte og politiske dækning, de får, stadig står ved magt og ikke vil ophøre«, sagde han.

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin i FN's Sikkerhedsråd, den 25. sept., 2016.

Obamaadministrationens brug af terrorisme

umuligt at overdrive eller benægte

26. sept., 2016 – En hel del afsløres nu, i kølvandet på USA's og »koalitionens« luftstyrkers bombing af den syriske hær den 17. sept., som indikerer, at Obamas Hvide Hus' relation til terrorisme går længere end til »utilsigtet« at sprede denne gennem krige for regimeskifte. For to år siden afslørede den fyrede chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste, general Flynn, at Det Hvide Hus på forhånd bevidst accepterede dannelsen af et terrorisme-»kalifat« i Irak og Syrien som det sandsynlige resultat af sin politik for regimeskifte i Syrien. Men, USA har brugt og støttet dette »ISIS«- og »al-Qaeda«-kalifat mere aktivt.

Veteranjournalist Jürgen Todenhöfer, der i mange år har rapporteret fra Syrien – inklusive års kontakt med syriske »oprørere« – har for 10 dage siden, for den tyske publikation *Focus*, lavet et interview med den øverstbefalende for den al-Qaeda-tilknyttede organisation, Jabhat al-Nusra. Fotografier af høj kvalitet af den øverstbefalende sammen med Todenhöfer og det svært bevogtede stenbrud, hvor samtalen fandt sted, attesterer interviewet.

»Abu Al Ezz talte meget tit om sine pengekilder i Saudi-Arabien, Qatar og Kuwait«, skrev Todenhöfer. »Vi har researchet mandens identitet og ved praktisk taget alt om ham.«

»Vi er en del af al-Qaeda«, sagde kommandøren til Todenhöfer og forklarede ligeledes, at ISIS var en del af dem – al-Qaeda – og støttede dem, indtil de hver især »gik deres egne veje«.

Og midt i mange beskrivelser af al-Nusras/al-Qaedas kampe og mål for at »vælde diktaturerne«, fortalte El Ezz Todenhöfer, at terrorhæren havde modtaget amerikanske skulderbårne TOW-

panserværnsmissiler, ikke »indirekte, gennem den Frie Syriske Hær«, som Todenhöfer havde antaget, men derimod direkte fra USA. Da de var under belejring af den syriske hær, kom »eksperter fra flere lande« dem til hjælp med sådanne våben. »Også amerikanske eksperter?«, spurgte journalisten. »Ja.« »Fra regeringer, eller privatpersoner?«. »Fra regeringer«, svarede Al Ezz. »Amerikanerne står på vores side.«

Syriens permanente repræsentant til FN, Bashar al-Jaafari, hævdede i FN's Sikkerhedsråd den 25. sept. skarpt, at hans lands efterretningstjeneste kender det sted i Aleppo, hvor jihadi-gruppen Ahrar al-Sham har oplagret kemiske våben, som forberedelse til et kemisk angreb »under falsk flag«, som den syriske regering skal beskyldes for. Jaafari tilføjede, at to »amerikanske eksperter« den 6. sept. blev observeret, da de besøgte dette sted, og dernæst forlod Syrien via Tyrkiet. Man bør erindre sig sarin-angrebet i 2013, der dræbte og lemlæstede folk i Damaskus: USA og NATO lagde omgående og udtrykkeligt skylden på Syriens regering; men det er stadig ikke blevet fastslået, hvem angrebets ophavsmænd var.

Blev USA's luftangreb den 17. sept. mod tropper fra den syriske hær i Deir ez-Zor gennemført i direkte koordination med ISIS? Hadiya Khalaf Abbas, formand for det syriske parlament, sagde til det libanesiske Al Mayadeen-TV, at »Den syriske hær opfangede en samtale mellem amerikanerne og Daesh (ISIS) før deres luftangreb mod Deir ez-Zor«. Hun gav imidlertid tilsyneladende ingen detaljer, men sagde i stedet, at disse ville blive offentliggjort senere.

Lavrov i FN: Advarer: »Tiden er inde til at lære lektien« af en unipolær verdens fiasko

23. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt en dyster og ildevarslende tale i dag i FN's Generalforsamling. En stor del af hans 18 minutter lange tale drejede sig om Syrien, og selv om han ikke direkte talte om faren for generel krig, så formidlede han umiskendeligt den farefulde tilstand, som verden i dag befinder sig i, med meget lidt tid tilbage til at »lære lektien«.

Lavrov sagde, at de forhåbninger, som opstod under sidste års FN-generalforsamling for en »overgang« fra unipolært til multipolært samarbejde, ikke var blevet indfriet, fordi nogle lande er for vant til at »gennemtvinge deres vilje over andre«, og vi ser eksempler på dette i Mellemøstens og Nordafrikas forblødning.

»Selve fundamentet for internationale relationer undermineres«, og »tiden er kommet til at lære lektien« af disse fiaskoer. Han opsummerede det seneste år: at Ruslands assistance til Syrien på anmodning fra den suveræne regerings invitation lykkedes med at forhindre dens nedtagning. Men nu kan de aftaler, der blev indgået i FN's Sikkerhedsråd, og de nylige amerikansk-russiske aftaler om at forsøge at standse krigen, ikke virkeliggøres, med mindre IS, Jabhat al Nusra og deres terroristallierede nedkæmpes. Humanitærhjælp kan heller ikke realiseres.

Lavrov opfordrede til nedsættelse af en uafhængig kommission til at undersøge krænkelserne af den nylige våbenhvile, samt de to, store hændelser i Aleppo (angrebet mod

nødhjælpskonvojen og drabet på syriske soldater), og han fordømte »sabotagen« af våbenhvileprocessen af fremmede lande, der agerer i Syrien med det formål at frembringe regimeskifte. Han fordømte de kræfter »i udlandet«, der »bruger ekstremister for at promovere geopolitiske fordele«.

Med hensyn til det globale billede, så henviste Lavrov hurtigt til NATO's bevægelser for at ekspandere og til udviklingen af antiballistiske missilsystemer, alt imens Vesten undlod at beskæftige sig med initiativer mod kemiske og biologiske våben, initiativer, som Rusland promoverer.

Meget vigtigt, så opfordrede han til, at Nordkorea opgav sit atomvåbenprogram og vendte tilbage til ikke-spredningsregimet. Men, understregede han, Nordkorea må ikke bruges som en undskyldning for at »militarisere« Nordasien.

I modsætning til disse kriser, roste Lavrov det russisk-kinesiske samarbejde – både deres fælleserklæring fra juni 2016 om international lov, der opretholder principperne om suverænitet og FN's Charter, samt også Kinas lederskab som vært for det nylige G20-topmøde. Han erklærede, at både den Eurasiske Økonomiske Unions og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) åbenhed er chancer for fredelige relationer.

Link til den Fælles Erklæring fra juni:
http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/2331698

POLITISK ORIENTERING den 22.

sept. 2016:

**Kerrys våbenhvile i Syrien
skudt i sønk af Det hvide
Hus.**

Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

**Tysklands general Kujat:
Der foregår en krig i
Washington imod det
samarbejde,
John Kerry arrangerede med
Rusland**

Wiesbaden, 22. sept. 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-05), sagde i går til *Bild Zeitung*: »I øjeblikket foregår der ikke alene en krig med våben, men også med ord. Det aftalte samarbejde med Rusland i Syrien, som udenrigsminister Kerry har arrangeret, er tydeligvis ikke blevet mødt med

enstemmig støtte i Washington. Det fremstår derfor, som om Kreml gøres ansvarlig for angrebet på nødhjælpskonvojen, til trods for, at der hidtil ikke findes noget konkret bevis.«

»Begge de seneste dages tragiske begivenheder udgør således et stærkt argument for, at aftalen mellem USA og Rusland bliver gennemført – og ikke imod.« *Bild* fortsatte: »Det er Kujats vurdering, at et tættere, militært samarbejde mellem begge lande ville gøre det muligt at gå fremefter med kampen mod de islamistiske terrorgrupper i Syrien og genoptage fredsforhandlingerne.«

TASS rapporterede den 21. sept. om general Kujats kommentarer til en tysk tv-kanal: »Angrebet mod en humanitær nødhjælpskonvoj nær Aleppo, Syrien, kunne virke til terroristernes fordel, sagde tidligere formand for NATO's Militærkomite til Tysklands N-TV-kanal onsdag. 'Jeg kan ikke forestille mig, at Rusland skulle ønske at torpedere sine aftaler med USA gennem dette angreb', sagde Kujat og tilføjede, at han ikke mente, at 'Syriens myndigheder ville bombe en konvoj fra den syriske humanitære organisation, den Syriske Røde Halvmåne'.« General Kujat fortsatte: »Så der er altså kun terroristerne, der absolut ikke ønsker, at USA og Rusland skal forene deres militære indsats på linje med aftalerne og handle sammen imod dem. Men der foreligger hidtil ingen beviser; hertil behøves en undersøgelse af scenen.«

General Kujats kommentarer, især om kampen internt i Washington, er uden fortilfælde og peger på, at det haster med, at mentalt sunde kræfter i USA rydder ud i Obama-administrationen, før det er for sent.

Rusland: Ingen tegn på bomber på nødhjælpskonvojen

– Al-Nusra offensiv i området

20. sept., 2016 – Alt imens USA's Udenrigsministerium simpelt hen erklærer, at russerne og/eller syrerne bombede FN/Røde Halvmåne-nødhjælpskonvojen i Syrien fra luften, så viser beviserne noget andet. Det russiske Forsvarsministeriums officielle talsmand, Igor Konashenkov, sagde i dag, at »Der er ikke gennemført noget luftangreb mod FN's nødhjælpskonvoj i den sydvestlige udkant af Aleppo af russiske eller syriske luftstyrker«.

Desuden indikerer videoen af scenen, der blev frigivet af de militante styrker, at konvojen blev ødelagt af brand, snarere end af bomber, sagde han. »Vi studerede omhyggeligt de såkaldte aktivisters videoptagelser af scenen og fandt ingen tegn på, at nogen raketter har ramt konvojen«, sagde Konashenkov og forklarede, at fartøjerne ikke har ødelæggelser, der stammer fra eksplosionsbølgen fra en raket fra luften. »Alt det, der ses på videoen, er en direkte konsekvens af, at lasten brød i brand, og det begyndte på en mærkelig måde, samtidig med, at militante kæmpere gennemførte en massiv offensiv i Aleppo«, sagde han.

Rusland overvågede konvojen fra droner frem til leverancen af dens ladning, som blev fuldført. »Omkring kl. 13:40 Moskva-tid var alle ladninger sikkert leveret til deres bestemmelsessted«, sagde Konashenkov. »Herefter ophørte centret for forsoning af krigsførende fraktioner i Syrien med at overvåge konvojen. Den russiske side fulgte ikke konvojens videre bevægelser. Al information om, hvor konvojen befandt sig, var kun kendt af de militante kæmpere, der kontrollerer disse områder.«

Den syriske, arabiske Røde Halvmåne-nødhjælpsorganisation sagde, at angrebet fandt sted ved deres lager, da materialet blev losset.

FN sagde, at de ikke kunne fastslå omstændighederne for hændelsen nu, men »diverse kilder« bekræfter, at branden startede fra artilleri-beskydning«, rapporterede TASS.

To højtplacerede embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium erklærede imidlertid, at forbryderen enten var Rusland eller den syriske regering, uden noget bevis. Talsmand for USA's Udenrigsministerium, John Kirby, gik endda så vidt som til at sige, at, som resultat af dette, »vil USA revurdere de fremtidige perspektiver for samarbejde med Rusland« – hvilket tydeligvis netop er hensigten hos dem i regeringen, der er imod ethvert samarbejde med Rusland.

Dette ville omfatte Obamas vice-nationale sikkerhedsrådgiver Ben Rhodes, der sagde, »Alle de beviser, vi har, peger på den konklusion«, at Rusland og/eller Syrien begik denne grusomhed ved et luftangreb. Den samme CNN-rapportering lader dernæst, med følgende overskrifter, vide: »I øjeblikket er der ingen efterretninger, der specifikt indikerer, at syriske luftstyrker eller helikoptere befandt sig i området, selv om denne type information senere kunne komme for dagen, sagde embedsmanden.«

Dette er endnu et eksempel på Helga Zepp-LaRouches pointe med, at den frie presse i Amerika betyder, at den er totalt fri for sandhed.

Kina engagerer FN-institutioner i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemosten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de

forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugering, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-

angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

RT interviewer EIR om USA's angreb mod den syriske hær

19. september 2016 – RT interviewede lederen af EIR's Washingtonkontor, Bill Jones, i en liveudsendelse den 17.

sept. om postyret samme dag i FN's Sikkerhedsråd. Obamas FN-ambassadør, Samantha Power, nægtede at diskutere hændelsen tidligere på dagen, hvor et amerikansk luftangreb havde dræbt flere end 60 soldater fra den syriske hær og herved skabt en situation, hvor ISIL rykkede betydeligt frem. Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin indkaldte til et møde i FN's Sikkerhedsråd sent om aftenen for at diskutere spørgsmålet, eftersom det kunne ødelægge den aftale, der var indgået med USA om samarbejde for at opnå en våbenhvile. Power, der så ud som en pirrelig teenager, rasede over russernes forsøg på at sammenkalde til et sent aftenmøde i UNSC over luftangrebene, efter alle deres »overtrædelser«.

»Power er i færd med totalt at underminere det, som Kerry havde opnået med Lavrov, og hun burde omgående fyres«, sagde Jones. Forespurgt, om luftangrebene var overlagte eller hændelige uheld, svarede han, »Hvis det blev udført med det Hvide Hus' velsignelse, så ville det være grund til at stille præsidenten for en rigsret. ISIL er, når alt kommer til alt, en erklæret fjende af USA, og vi er netop blevet mindet om det, der skete den 11. september 2001. I dette tilfælde har præsidenten hjulpet og tilskyndet fjenden. Det er begrundelse for en rigsretssag.«

Hvad enten dette ikke skulle være tilfældet, og sagen derimod handlede om en fejltagelse, fortsatte Jones, »så er en undskyldning ikke nok. Nogen må stå til ansvar. Hoveder må rulle. Og ét af disse hoveder bør være forsvarsminister Ash Carters, der har gjort alt, hvad han kunne, for at underminere samarbejde med Rusland imod denne fælles fjende.«

Foto: Præsident Obamas FN-ambassadør, Samantha Power.

Rusland anklager Obamaregeringen for at forsvare ISIS, efter USA's dødbringende bombning af syriske tropper

18. september 2016 – I går indkaldte Rusland til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd (UNSC), hvor de krævede, at USA kommer med en forklaring over bombetogtet den 17. sept., hvor amerikanske og australske angrebsfly dræbte 62 syriske soldater i Deir ez-Zor. De syriske tropper havde i ugevis bekæmpet ISIS-tropper, der havde byen under belejring.

Efter bombningen, men før UNSC-mødet, angreb talskvinde fra det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, Obamaregeringen i vendinger, der ikke kunne misforstås: »Hvis vi tidligere har haft mistanke om, at al-Nusra-Front er beskyttet på denne måde, så kommer vi nu, efter dagens luftangreb mod den syriske hær, til en virkelig rædselsvækkende konklusion over for hele verden: Det Hvide Hus forsvarer IS. Nu kan der ikke herske nogen tvivl om det.« Hun fortsatte: »Vi kræver en forklaring af Washington – om dette er en overlagt politik for at støtte IS, eller en fejltagelse.«

Efter UNSC-mødet bag lukkede døre kommenterede USA's FN-ambassadør Samantha Power på sin værste heksemaner til pressen. Hun lagde ud med i en fart at afvise hændelsen på 30 sekunder: »Hvis vi afgør, at vi faktisk angreb syrisk militærpersonel, så var det ikke vores hensigt, og vi beklager naturligvis tabet af liv.« Dernæst brugte hun de næste 15 minutter på at fordømme Rusland for »hykleri« og for at »spille for galleriet«, for at vove at bringe spørgsmålet op i

UNSC. »Hvorfor har vi dette møde i aften? Det er en afledningsmanøvre mht. det, der foregår på jorden ... Rusland må virkelig holde op med at score billige points og spille for galleriet og udføre diverse stunts, og fokusere på det, der betyder noget.«

USA's Centralkommando (Centcom) udstedte en mere afdæmpet, men ligeså usandsynlig forklaring: »Koalitionsstyrker mente, at de angreb en ISIS-kampstilling, som de havde sporet igennem længere tid før angrebet ... Koalitionens luftangreb blev omgående indstillet, da højtplacerede folk fra koalitionen, af russiske ditto blev informeret om, at det var muligt, at det personel og de køretøjer, som var målet, var en del af det syriske militær ... Koalitionsstyrker ville ikke bevidst angribe en kendt, syrisk militærenhed.«

Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin responderede med bemærkninger til pressen efter UNSC-mødet: »Det er højst mistænkeligt, at USA valgte at udføre netop dette luftangreb på dette tidspunkt ... Det var meget signifikant og ikke tilfældigt, at det skete blot to dage før det var meningen, at de russisk-amerikanske arrangementer skulle træde i kraft fuldt ud.« Forespurgt, om dette betød enden på våbenhvileaftalen, sagde Churkin: »Dette er et meget stort spørgsmålstejn. Jeg vil være meget interesseret i at se, hvordan Washington vil reagere. Hvis det, som ambassadør Power har gjort i dag, skal være en indikation på deres eventuelle reaktion, så har vi alvorlige problemer. Hvem bestemmer i Washington? Er det Det Hvide Hus, eller Pentagon? For vi har hørt udtalelser fra Pentagon, der simpelt hen er det stik modsatte af, hvad vi har hørt fra præsident Obama og udenrigsminister Kerry.«

Erklæringen fra det syriske Udenrigsministerium var også udtrykkelig: »Dette angreb er fuldt overlagt, og USA har lagt planer om det med det formål at gennemtvinge sin strategi med at fortsætte terroristkrigen imod den syriske hær ... [Det] sætter fokus på koordineringen mellem denne

terroristorganisation [ISIS] og USA.«

Lyndon LaRouche kommenterede i dag disse udviklinger og understregede, at Obama er klinisk sindssyg og planlægger at lancere krig. Han er gal, og en virkelig trussel, udtalte LaRouche, men jeg tror ikke, han kan slippe af sted med at gøre det. Obama gør altid den sags ting: han begår en grusomhed, og forsøger så at fralægge sig ansvaret for det. De anklager, der kommer fra de russiske og syriske myndigheder, er vigtige og udfordrer Obamas planer.

RADIO SCHILLER 19. september 2016:

Vestens koalition bomber Syriens hær; en fejl?

Med formand Tom Gillesberg:

Obama går efter at ødelægge amerikansk-russisk aftale om Syrien

17. sept. 2016 – Endnu før de amerikanske koalitionsstyrkers luftangreb mod en af den syriske hærs stillinger her til eftermiddag fandt sted, stod det, med al ønskelig tydelighed,

allerede klart, at præsident Obama havde til hensigt at ødelægge den amerikansk-russiske aftale om at nedkæmpe terrorisme i Syrien. Angrebet skal have dræbt 62 syriske soldater og såret flere end 100 andre, hvorefter Deir ez-Zor-lufthavnen, som disse syriske soldater havde forsvaret, hurtigt blev løbet over ende af ISIS.

Fredag, den 15. september, blokerede Obama for et planlagt møde i FN's Sikkerhedsråd, hvor medlemmerne af rådet skulle have været briefet om betingelserne for den amerikansk-russiske aftale, der omhyggeligt var blevet opstillet af den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov således, at Sikkerhedsrådet kunne vedtage en resolution til støtte for planen, der således ville have vægten af hele det internationale samfund bag sig. Briefingen måtte aflyses, da USA nægtede at lade nogen som helst detaljer blive frigivet. Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin sagde til reportere, at, ikke alene ville USA ikke tillade, at de dokumenter, der indgik i aftalen, blev formidlet til medlemmerne af Sikkerhedsrådet; men USA ville »ikke engang beskrive dem i detaljer«. Hvordan kan man bede rådsmedlemmer om at støtte en aftale, hvis indhold de ikke må kende? spurgte Churkin.

»Der er tydeligvis ingen enhed i den amerikanske regering« mht. at gennemføre aftalen, bemærkede han.

Tidligere fredag indkaldte Obama til et møde i sit nationale sikkerhedsråd for at uddele øretæver mht. politikken for Syrien. Det Hvide Hus kom ud af dette slagsmål med endnu en spidsfindighed, der havde til hensigt at gøre det af med aftalen om Syrien. Ifølge den korte erklæring fra Det Hvide Hus om indholdet af diskussionen, »understregede præsidenten, at USA ikke vil gå frem med de næste trin i aftalen med Rusland, før vi ser en reduktion af voldshandlingerne og en opretholdelse af adgang for den humanitære hjælp, i syv dage i træk«.

Det blev oprindeligt rapporteret, at Kerry-Lavrov-aftalen gik ud på, at en våbenhvile skulle begynde den 12. september, og, hvis denne våbenhvile holdt, så ville USA og Rusland, syv dage senere, etablere et Fælles Implementeringscenter (JIC), der skulle gennemføre fælles aktioner mod terroristerne. Med deadline, der nærmede sig, lagde formuleringen »en reduktion af voldshandlingerne og en opretholdelse af adgang for den humanitære hjælp, i syv dage i træk« grunden til på ubestemt tid at udskyde dette JIC, som Obama og hans krigsparti, forsvarsminister Ash Carter og talsmand for Pentagon (og ikke nødvendigvis den amerikanske militærkommando) lige fra begyndelsen havde været imod.

Fra Bishkek, Kirgisistan, hvor præsident Putin deltog i et topmøde i Statssamfundet af Uafhængige Stater (CIS), påpegede han over for reportere den politik for regimeskift, der lå bag USA's krav om at holde dokumenterne hemmelige. USA, der altid argumenterer for åbenhed og gennemskuelse, insisterer måske nu på at holde dokumenterne hemmelige, »fordi det nu vil blive åbenlyst for det internationale samfund, såvel som for det amerikanske og russiske folk, hvem, der ikke opfylder hvilke betingelser«, sagde Putin. USA har problemer med at adskille »den såkaldte sunde del af oppositionen fra de halvkriminelle og terroristiske elementer«, et problem, der stammer fra »ønsket om at opretholde det militære potentiale i kampen mod præsident Assads legitime regering. Dette er imidlertid en farlig og ødelæggende kurs ... Vore amerikanske partnere synes endnu engang at gå i den samme fælde, som de så mange gange er gået i«, sagde han.

Den russiske side insisterede fortsat på, at USA må, og kan, gå bort fra sin proterroristiske politik. Lavrov og Kerry skal mødes flere gange i næste uge i FN. Putin sagde, ganske vist før koalitionsens luftangreb mod de syriske soldater, til reportere, at »jeg vil gerne gentage, at vi føler os mere positive end negative mht. dette, og vi forventer, at den amerikanske regerings løfter vil blive holdt.«

Tysklands general Kujat: Kun et tæt amerikansk-russisk samarbejde kan løse krisen i Syrien; Model for krisen i Ukraine

11. september 2016 (Wiesbaden) – Femten år efter terrorangrebene den 11. september, 2001, siger den tidligere formand for NATO's militærkomite (2002-05), general Harald Kujat (Bundeswehr, pens.), at Vesten for længe siden i det store og hele var »mislykkedes politisk« i Afghanistan efter den indledningsvise militære succes, og den nylige Lavrov-Kerry-aftale om at bekæmpe terror i Syrien, som han anskuer med nødvendig optimisme, viser, at kun, når Rusland og USA samarbejder, kan problemerne løses. »Man burde have fundet en regional løsning i Afghanistan«, især med Pakistan, sagde general Kujat til Deutschlandrundfunk radio i et interview den 10. september. Som svar på et spørgsmål om invasionen af Irak i 2003, for at finde ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben, roste general Kujat Tysklands afvisning mht. at deltage i denne krig og nævnte de kaotiske begivenheder bagefter, inklusive fremkomsten af Islamisk Stat som konsekvens af invasionen, der viser, hvor korrekt den tyske beslutning var.

Med hensyn til potentialet for aftalen om Syrien fra 9. september mellem den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister John Kerry, sagde general Kujat, »man må være optimistisk« og understregede især, at USA og Rusland ikke bare koordinerer skridt til en politisk løsning, men også til de fælles, og parallelle, militære

operationer. Forespurgt, om det amerikansk-russiske samarbejde faktisk kan overvinde den komplekse situation, sagde general Kujat ligefremt, »hvis der overhovedet er en chance for at bringe situationen dér under kontrol, kan det kun ske gennem tæt samarbejde mellem Rusland og USA ... hvilket også er modellen for at afslutte krisen i Ukraine«.

**RADIO SCHILLER den 12.
september 2016:
15 år efter den 11.
september: Schiller
Instituttets NYC-kor opfører
Mozarts Rekiem ved 4
konserter**

Med formand Tom Gillesberg:

**POLITISK ORIENTERING den 8.
september 2016:**

Hvad danske medier ikke siger om G20-topmødet i Kina

Med formand Tom Gillesberg

Video: Kan ses på: <https://www.youtube.com/watch?v=YpTh6MNYlas>

Lyd:

Kerry og Lavrov arbejder på at få banket en aftale om Syrien igennem

4. september 2016 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov mødtes igen i Hangzhou, Kina, tidligere i dag, for at drøfte deres indsats for at skabe amerikansk-russisk samarbejde om Syrien. Kerry sagde bagefter til reportere, at de skal mødes igen i morgen tidlig for at forsøge at komme til enighed om nogle tilbageværende »vanskelige spørgsmål«, som de begge i mellemtiden vil overveje. »Vi har aftalt at mødes i morgen tidlig for at se, hvorvidt det er muligt at bygge bro over svælget og finde en løsning på disse få spørgsmål«, sagde han. »Og hvis ikke, så er vi fast besluttet på at sikre, at vi gør dette på en måde, der giver det de bedste chancer for at lykkes.«

Kerrys bemærkninger, som han fremkom med omkring kl. 5:30 om morgenen EDT (01:30 UTC) her til morgen, kom efter noget

mindre optimistiske bemærkninger fra præsident Obama i går, om det samme emne. Ifølge *Associated Press* sagde Obama, at USA og Rusland stadig har »alvorlige meningsforskelle« om, hvad der skal til for at afslutte Syriens borgerkrig, og hvilke oppositionsgrupper, der er legitime mål for det amerikanske og russiske militær. Men, sagde han, »det er værd at forsøge«.

»Vi er ikke helt fremme endnu«, sagde Obama. »Jeg tror, det er for tidligt at sige, at der er en klar vej fremad, men der er i det mindste en mulighed for, at vi kan gøre nogle fremskridt.«

Kerry hævdede klart, som respons på et spørgsmål, der blev opkastet netop, som han gik, at alle »er med om bord« mht. det, han og Lavrov er ved at udarbejde, men Pentagon kaster stadig koldt vand på indsatsen. »Jeg stoler ikke en hvid på russerne«, sagde en unavngiven, højtplaceret forsvarsregeringsperson med kendskab til forhandlingerne til *Foreign Policy*. »Der er ingen, der tror på, at noget af dette rent faktisk kommer til at ske.«

Tyskland: Welt am Sonntag: Syrienseksperter: Putin ændrede hele geometrien

29. august 2016 – Med en ekspertanalyse fra to, førende tyske militære personer, rapporterede *Welt am Sonntag* den 28. august, at de to mest fundamentale postulater om Syrien fra Obamas Hvide Hus og NATO er blevet modbevist. »Fred med Assad?« lyder overskriften på artiklen, og indledningen lyder: »Tyrkiet invaderer Syrien; dette er efter aftale med Rusland og Assad-regimet. Dette kunne ses som et totalt kursskifte,

hvilket fortsat benægtes af Vesten.«

Welt har et længere interview med Wolfgang Ischinger, chef for den årlige Sikkerhedskonference i München og en førende tysk, konservativ militærtænkter, der siger: »Jeg mener, at Tyrkiets 'nye ansigt' over for Assad [hvor de accepterer, at han foreløbig forbliver ved magten] er forståeligt. Og jeg opfordrer til, at Vesten finder det forståeligt. Kendsgerningerne er enkle. Vi kan ikke ignorere dem.« Ischinger kalder således Obamas, Camerons og NATO's første postulat og »røde linje«, nemlig, at Assad må gå, for »en forfejlet plan«.

Den russiske præsident Putin udgør vægtstangen i situationen, og den tyrkiske præsident Erdogan søger at tilslutte sig ham, observerer *Welt*. Bladet citerer også den tyske general Harald Kujat, en tidligere vice-øverstkommanderende for NATO, der smadrer Obamas og hans bandes andet postulat, nemlig, at der »ikke er en militær løsning« i Syrien. Kujat siger, at dette er forkert, og at alle de involverede magter i realiteten har søgt en militær løsning, begyndende med USA/UK, der angriber de kurdiske militser og de såkaldte »moderate oprørsstyrker«, og Erdogan, der angriber al-Nusra og al-Qaeda.

Der findes ikke længere nogen »moderate oprørsstyrker«, insisterer Kujat, »hvis der nogensinde var nogen«. Ideen om en »forhandlet fred« baseret på, at Assad tvinges ud, var derfor et totalt korthus, en opskrift for kaos, siger han, »en alles krig mod alle«. Hvad der er vigtigere, så ændrede Putin fuldstændig situationen fundamentalt, da Rusland interвенerede sidste september, den 30., og søgte en militær løsning mod alle terroristgrupperne, med Assads egen imødekommende regering som Ruslands »styrker på landjorden«.

Den lange og detaljerede undersøgelse af Thorsten Jungholt, hvor han påpegede det grundlæggende skift i alliancen, som Putin frembragte, vakte tydeligvis postyr i Tyskland. Dagen efter forsøgte *Frankfurter Allgemeine Zeitung* at modbevise

dette i en lederartikel, der hævdede, at Tyrkiet stadig ønsker, at Assad »skal forsvinde« nu. Denne løgn modsiges af den tyrkiske udenrigsministers egne, nylige, officielle erklæringer, og viser blot, i hvilken grad, *Welt am Sonntags* rapport af den nye virkelighed har forårsaget uro.

Obama-krisen er nu over os

25. august, 2016 (Leder) – Den største enkeltstående hindring for, at verden kan bevæge sig ind i det ny globale paradigme for samarbejde om udvikling, videnskabelige fremskridt og en ny æra med rumforskning og opdagelser, er de mange kriser, der er blevet fremprovokeret af den britiske agent Barack Obama i løbet af sine syv-et-halvt år i embedet.

Det er heldigt, at verdens ledere skal samles ved en række topmøder, der starter i løbet af de næste par uger, og som vil give mulighed for at imødegå disse accelererende kriser og for, under ledelse af personer som Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi, at handle med dristighed. Xi Jinping har allerede gjort det klart, at han vil bruge sit formandsskab af dette års G20-topmøde til at genoplive den oprindelige målsætning om at skabe en ny global finansiell og økonomiske arkitektur (G20 udvikle sig fra præsident Bill Clintons G22-initiativ, der skulle finde løsninger på 1997-98-fasen af det fortsat fremstormende, globale finansielle sammenbrud).

Obama-katastroferne rammer i hele verden, herunder i USA, hvor Obamacare er på randen af et sammenbrud med store sygeforsikringsselskaber, der insisterer på præmiestigninger for 2017 på 40-62 procent, og med mange stater, der er ude af stand til at opretholde markeder for sygesikring, som Obama ellers hævdede ville reducere forsikringssatserne og udvide

dækningen.

Obamas forfejlede politik i Mellemøsten og Nordafrika fortsætter med at være en hårfin udløser for en større krig med Rusland. Embedsmænd i Pentagon har udstedt direkte trusler om at nedskyde russiske og syriske fly, hvis de truer amerikanske specialstyrker, der opererer med syriske oprørsgrupper inde i syrisk territorium – en åbenlys krænkelse af syrisk suverænitet. I går nåede den tåbelige Obama-politik et absolut lavpunkt, med amerikanske styrker, der yder støtte til en tyrkisk-ledet invasion af det nordlige Syrien til bekæmpelse af både ISIS og kurdiske krigere – som også er støttet af amerikansk militærpersonel. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, som skal mødes med den amerikanske udenrigsminister John Kerry i Geneve på fredag og lørdag, har gjort det klart, at der ikke kan blive nogen fælles amerikansk-russisk krig mod Islamisk Stat, med mindre USA gør det klart, at Washington ikke støtter Al Qaeda-Nusra Front, der for nyligt ændrede navn og hævder at have droppet sine bånd til Al Qaeda.

I det asiatiske Stillehavsområde har indsættelsen af det amerikanske THAAD missilforsvarssystem i Sydkorea øget risikoen for krig i dette omskiftelige område. USA og Sydkorea udfører nu fælles øvelser ud for den koreanske kyst, øvelser, der har foranlediget Nordkorea til at udføre en prøveaffyring af et ubådsbaseret missil, der landede i Japans ADIZ i det Østkinesiske Hav (Air Defense Identification Zone; luftforsvars-identifikationszone).

På trods af klare beviser for, at saudierne i deres krig mod Yemen begår folkemord, så fortsætter USA med at levere afgørende støtte til den saudiske krigskoalition og fortsætter med at sælge for hundreder af milliarder dollars våben til kongeriget – selv efter udgivelsen af de 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der dokumenterede omfattende støtte fra det saudiske regime til de terrorister, der angreb World Trade

Center og Pentagon.

Alt, hvad præsident Obama har rørt ved, siden han tiltrådte embedet, har vist sig at være katastrofalt, og den kumulative effekt af hans krigspolitik og hans monetære og økonomiske politik har bragt verden på randen af katastrofe.

På samme tid har Ruslands, Kinas, Indiens og andre eurasiske landes indsats skabt nye muligheder for økonomisk vækst gennem projekter, der er godt i gang, under Kinas program for Ét bælte, Én vej, som nu også er vedtaget af den Eurasiske Økonomiske Union, og som ASEAN-nationerne og andre nu også i stigende grad tilslutter sig.

Tiden for at dumpe Obama er for længst overskredet, og sammen med ham også hans britisk-dikterede politik.

Foto: Et nyt paradigme er inden for menneskehedens rækkevidde, hvis Obama endelig fjernes fra embedet før valget. [Officielt Hvide Hus-foto af Pete Souza]

'Ødelæggelsens alder' bør vige for 'Genopbygningens alder'

22. august 2016 (Leder) – I løbet af de seneste par dage har mange diplomatiske initiativer og udtalelser manifesteret Ruslands, Kinas og Indiens aktive intervention for at højne verdensordenen, med Vladimir Putin som anfører. Der er stor aktivitet centreret omkring Syrien. Den 22. august erklærede den tyrkiske premierminister Binaldi Yildirim, at, for at finde en løsning i Syrien, er der en plads for den nuværende syriske præsident Bashar al Assad i en overgangsregering –

hvilket er et skifte i Tyrkiets politiske standpunkt, indikerede Yildirim, der »for en væsentlig dels vedkommende« stammede fra Tyrkiets nye relation med Rusland.

Den 20. august var en særlig indisk udsending ligeledes i Syrien. Viceudenrigsminister Mubashir Javed Akbar mødtes med præsident Assad i Damaskus. Med et tilbud om hjælp til Syrien sagde Akbar, at »ødelæggelsens alder« må vige for »genopbygningens alder«. I New Delhi i løbet af weekenden konfererede den russiske viceudenrigsminister Dmitri Rogozin direkte med premierminister Modi om disse anliggender, og om Putins forestående statsbesøg i Indien, så vel som også om BRIKS-topmødet i Goa, Indien, i oktober.

I tillæg til denne drivkraft for at finde en afgørelse for Sydvestasien sagde den egyptiske præsident, general Abdel Fattah al-Sisi, at Putin har tilbudt at være vært for direkte forhandlinger mellem palæstinenserne og israelerne. Desuden fandt der i Jeddah i sidste weekend direkte forhandlinger sted, mellem Mikhail Bogdanov, Putins særlige udsending for Mellemøsten og Afrika, og den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir og vicekronprins og forsvarsminister, Mohammed bin Salman al Saud. En erklæring fra det Russiske Udenrigsministerium sagde, at der er en »gensidig plan om en fortsat indsats« for at finde løsninger på konfliktsituationerne i Mellemøsten og Nordafrika.

Der er nye initiativer i Syd- og Østasien. I Myanmar i dag konfererer førstestatsrådgiver Aun San Suu Kyi, der netop er hjemvendt fra et fem dages besøg i Kina, med den indiske udenrigsminister Sushma Swaraj om fælles spørgsmål om sikkerhed og udvikling i hele området, især hovedtransportforbindelser mellem alle nationerne ved den Bengalske Bugt og Kina.

Det seneste udtryk for fremstødet for udvikling i Stillehavsområdet er kommet i Filippinerne, hvor det ærværdige Handelskammer har bedt den nye Duterte-regering om at indlede

færdigkonstruktionen og operationen af Bataan atomreaktoren, der blev standset i 1986 som et resultat af britisk og amerikansk indgriben.

Prikken over i'et i dette helhedsbillede er en meddelelse i går fra Rusland om, at landets raketprogram vil fremskynde udviklingen af tunge raketter (Saturn V-klassen), der kan medføre henved 80 tons nyttelast – eventuelt op til 160 tons – til en bemanded månemission, der kun kræver opsendelse af ét fartøj, i stedet for at kræve flere missioner med raketter med mindre kapacitet. »Jeg er sikker på, at vi på rekordtid, omkring fem til syv år, kan have en raket til tunge opsendelser«, sagde lederen af Energia Corporation, der bygger raketten.

Da *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev briefet om dette som en 'forbedring' i raketkraft til måneaktivitet, rettede han enhver begrænset implikation af, hvad der er involveret. Han understregede, at vi må kende og udfærdige en præcis kortlægning af, hvad Månen er. Hvad består den af? For at vide dette, må man vide, hvad Månens bagside er. Man må kende detaljerne, og fylde billedet ud, forme det. Fortsæt med arbejdet!

Billedtekst: Månens forside (venstre) vs. bagsiden (højre). Bemærk, at de mørke pletter, der dækker forsiden, og som er skabt af vulkanske strømme, er næsten helt fraværende på bagsiden.

Titelfoto: Ødelæggelse i Saadallah al-Jabiri-pladsen centralt i Aleppo efter tre bilbombeekspllosioner den 3. oktober 2012.

**RADIO SCHILLER den 21. august
2016:**

**Den nye Silkevejsalliance er
på vej til at sejre**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 15. august
2016:**

**Det forestående G20-topmøde i
Kina:**

Mulighed for et faseskifte

Med formand Tom Gillesberg

**Analyse i det italienske
nyhedsmagasin L'Espresso:**

Rusland-Tyrkiet-Iran vil løse krisen i Mellemøsten

13. august, 2016 – Det er nu det italienske nyhedsmagasin *L'Espresso*, der skriver en mere realistisk analyse af topmødet d. 9. august, mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan. Men, som Lyndon LaRouche kommenterede, mangler deres analyse den pointe, at der allerede, under præsident Putins lederskab, i hele Centralasien er vokset en ny kombination af lande frem for fred og udvikling, og som Tyrkiet nu har tilsluttet sig.

»Modviljen og harmen imod Vesten er den reelle basis for tilnærmelsen mellem Rusland og Tyrkiet«, siger artiklen i *L'Espresso*.

»Moskvas primære mål er at redefinere det eksisterende system af alliancer, der er fuld af uklarheder og befinder sig i en dyb krise, samt at opnå anerkendelse i Mellemøsten, og videre endnu«, alt imens Ankara ønsker at »slippe ud af den karantæneisolation, som det har befundet sig i efter regeringens reaktion på det fejlslagne kup i landet. Samt at finde så mange allierede som muligt i området, hvor det shiitiske Iran, samtidig med, at Syrien er ved t blive ødelagt, vinder momentum«.

L'Espresso fortsætter, »Moskva-Teheran-Ankara-trioen vil nu løse problemerne i Mellemøsten. Noget, som hverken Washington eller EU aldrig kunne have forudset for et år siden, da de underskrev en aftale om Irans atomprogram, som hævdede alle sanktioner, der var relateret hertil, fra Teheran, så det kunne vende tilbage til systemet af internationale relationer.« Selvfølgelig har dette ikke behaget Saudi-Arabien, »Irans ærkefjende.«

Topmødet mellem Putin og Erdogan har sendt et stærkt signal

til både EU og USA. Europa er hermed blevet fortalt, at det »ikke længere er universets centrum.«

»Det europæiske lederskab befinder sig under nye vilkår, og bør nu flytte sig hurtigere og på mere effektiv vis finde frem til de rette beslutninger,« siger artiklen.

Budskabet til USA er, at Tyrkiet har »andre strategiske optioner på bordet.«

Som LaRouche tilkendegav, undlader *L'Espresso* at se det meget større strategiske billede. Hvad de kalder for Rusland-Iran-Tyrkiet kombinationen har ikke alene blikket rettet hen imod at løse den Syriske krise, men også at stabilisere hele strækningen gennem Kaukasus og ind i Centralasien mod øst og det Indiske Ocean mod syd. Tyrkiet kan bidrage til at løse krisen om Nagorno-Karabakh mellem Armenien og Aserbajdsjan, hvilket ville stabilisere Kaukasus og muliggøre en afgrening mellem Sortehavet og det Indiske Ocean af Nord-Syd Korridoren, der allerede er under udvikling i et samarbejde mellem Rusland, Aserbajdsjan og Iran. Dette kunne fuldføres ved at genåbne jernbanen gennem Armenien fra Aserbajdsjan og Tyrkiet, hvilken forbindelse har været blokeret på grund af den uløste Nagorno-Karabakh konflikt, og derved muliggøre nye transportkorridorer i forbindelse med Silkevejen, og en bevægelse henimod integration af hele den centraleurasiske region.

Putin og Erdogan ændrer

situationen

– Barack Obama og Hillary Clinton er isoleret

9. august 2016 (Leder) – Topmødet i dag, i Skt. Petersborg, Rusland, mellem den russiske præsident Putin og den tyrkiske præsident Erdogan, indikerede aftaler om handel og konstruktion af gensidig infrastruktur; om gasledningen »Turkish Stream« for russisk gas; og, af afgørende betydning, om bekæmpelse af terrorisme i Syrien. Her »har Rusland en særdeles fundamental rolle«, sagde den tyrkiske præsident; og om nødvendigt kunne et Rusland og et Tyrkiet, hvis de arbejdede sammen, alene løse krigsspørgsmålet, ifølge Erdogans erklærede synspunkt.

Tyrkiets politik er tydeligvis ændret; Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i opbygningen af den nord-sydgående handel og økonomiske korridor fra Indien til Europa, som er i færd med at blive udviklet af Indien, Iran, Rusland, Kina og centralasiatiske lande.

Men der er meget mere end det, der er ændret. Putin har skabt historie. Den umiddelbare reaktion fra *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, var, at denne udvikling – i hælene på Putins topmøde med Adsjerbadjan og Iran i går – skaber en betydningsfuld forandring i hele den politiske geometri i området. Det svækker på afgørende vis både Obamas og krigskandidat Hillary Clintons positioner.

»En ny, eurasisk gruppering er nu ved at gå frem, og uanset, hvilken indsats, Obama og NATO måtte sætte ind for at standse det, vil det være for lidt, og for sent«, var LaRouches kommentar.

En blok af eurasiske nationer, der er langt større, vil være motiveret af Kinas »Nye Silkevej«, med dens politik for kredit

og opbygning af infrastruktur. Dette økonomiske program kan forlænges til en Marshallplan for hele Mellemøsten og Nordafrika, der hidtil blot har været udsat for ødelæggelse gennem de krige, som Bush, Obama og Clinton har ført.

Tyskland vil komme under et enormt pres for at ændre den af kansler Merkel og finansminister Schäuble førte politik, som beviseligt er en fiasko. Vesteuropa har i realiteten ikke noget valg, nu, da Putin har ændret geometrien i Sydvestasien, sådan, som LaRouche, tilbage den 30. september sidste år, da det russiske militær først kom til stede i Syrien, forudsagde, at han ville.

Obama må stå til regnskab for det amerikanske folk. Han støtter en bogstavelig talt 100 % 's al-Qaeda-terroriststyrke i det nordlige Syrien, som den »foretrukne platform« for at erstatte Assad-regeringen; han har myrdet Libyens præsident, og dernæst støttet en i hast omdøbt al-Qaeda-afdeling i Libyen, som deltog i mordet på amerikanere i angrebet på ambassaden i Benghazi; han støtter Saudi-Arabien i bombningen og ødelæggelsen af Yemen, *efter* saudiernes involvering i angrebene i USA den 11. september, 2001, som dræbte 3.000 amerikanere, var blevet afsløret.

Denne krigspolitik for regimeskifte er det, som endelig kan blive fejet til side af det, som Putins diplomati og handlinger er i færd med at afstedkomme. En Hillary Clinton-krigspræsident *in spe* kan ikke tolereres i yderligere fire år med Obamas miskrediterede krigspolitik, ganske uanset, hvor mange Cheney- og neokonservativ-galninge, der støtter hende.

Kendsgerningen er, at intet er fastlagt på forhånd i det amerikanske præsidentvalg; de to hovedkandidater er en katastrofe i deres egne partiers vælgeres øjne. Wall Street/London-finanssystemet og de transatlantiske landes nationale økonomier er ved at krakke, og det rette svar på dette er ikke at fremprovokere en krig med Rusland og/eller Kina.

Vi har brug for et »nyt præsidentskab«, der forpligter sig til et nyt paradigme. Dette nye præsidentskab må genoprette produktivitet og produktiv beskæftigelse i den amerikanske økonomi, og det må samarbejde med Kina og Rusland om videnskabeligt fremskridt, om rummet, og om freden.

Baggrundsanalyse, fra Lyndon LaRouche:

Lyndon LaRouche: Putin skaber atter historie.

I dag sagde Lyndon LaRouche, »Historiens gang er blevet ændret!« af de aftaler, der er indgået, og de aftaler, der vil komme som en følge af Putin-Erdogan-topmødet. Tyrkiet kan spille en afgørende rolle i denne nord-sydgående korridor, og mødet mellem Putin og Erdogan vil fremme dette mere dybtgående samarbejde.

Det, jeg så som en mulighed, er nu blevet virkeliggjort. En ny, eurasisk gruppering går nu frem, og uanset, hvilken indsats Obama og NATO måtte sætte ind for at standse det, så vil det være for lidt, og for sent«, sagde han.

LaRouche sagde, at der nu er åbnet udsigt til, at man kan knuse hele det tjetjenske terrorapparat, der i juni måned udførte selvmordsangrebet i Istanbul Lufthavn, og som har erklæret jihad-krig mod Rusland og præsident Putin. Det åbner op for, at hele det eurasiske kontinent kan blive en blok for økonomisk udvikling og sikkerhed. Dette er et alvorlig slag mod præsident Barack Obama og hans britiske støtter. Og det betyder, at Tyskland nu må ændre sin politik, på dramatisk vis.

Foto: Den russiske præsident Putin byder den tyrkiske præsident Erdogan velkommen i Katarinapaladset i Skt. Petersborg, til topmødet den 9. aug.

Kampen om Aleppo: Den strategiske geometri skifter i Assads og russernes favør

8. august 2016 – På trods af flere rapporter, der siger, at jihadi-oprørerne er ved at genvinde terræn omkring Aleppo, så er den virkelige pointe, at skiftet i den strategiske geometri på lang sigt går i den syriske præsident Bashar al-Assads favør, som flere større vestlige medier for nylig har bemærket.

»Vladimir Putin står måske ved dømringspunktet for en sejr i den syriske borgerkrig af afgørende betydning, og som ville gøre det langt vanskeligere for USA at opnå sit erklærede mål om at afsætte Bashar al-Assad uden en betydelig militær optrapning«, rapporterede Bloomberg News i går.

»Rusland vil fastholde sin plan og vise hele verden, at vi har ret«, sagde Frants Klintsevich, vicechef for det russiske parlaments underhus' forsvarskomite, i kommentarer, afgivet til Bloomberg pr. telefon. Det er nu »helt realistisk«, at vi kan fordrive de sidste oprørsgrupper fra Aleppo inden for få måneder, sagde han.

Kampen om Aleppo er nu kogt ned til en kamp om forsyningslinjer, siger rapporter fra de seneste 24-48 timer på stedet. Der er generel enighed i rapporterne – selv fra kilder, der generelt støtter Assad-regimet – om, at bevæbnede oppositionsgrupper efter flere dages voldsomme kampe har afskåret regeringens forsyningslinjer, der passerer igennem det sydlige Aleppo og ind i den vestlige halvdel af byen, som er besat af regeringsstyrker. Den syriske hær synes i

øjeblikket ikke at have tilstrækkeligt med mandskab til at generobre disse distrikter. På den anden side, rapporterer *Al Masdar* i dag, så har regeringsstyrker udvidet den korridor på byens nordside, som de erobrede for to uger siden, så meget, at de kan få forsyninger igennem. Samtidig rapporteres syriske hærenheder at være i bevægelse i den nordlige Latakia-provins, og de truer den bevæbnede oppositions bageste områder i byen Idlib, som er udgangspunktet for angrebet på selve Aleppo.

Bloomberg bemærker, at Syriske Observatører for Menneskerettigheder hævdede, at oprørerne havde gennembrudt belejringen af det østlige Aleppo, men ikke havde været i stand til at sikre ruten. Analytikere med base i lande, der er medlemmer af Golfrådet (GCC), såsom Riad Kahwaji, chef for Institut for Militæranalyser i Mellemosten og Golfen, hævder, at oprørernes gennembrydning af belejringen af Aleppo er »bevis for, at dette er en kamp, der er meget vanskeligere at vinde, end russerne og iranerne troede«.

Men, som medlem af det russiske parlaments overhus Klintsevich' erklæring klart indikerer, så forventede hverken russerne eller deres allierede i Syrien at afslutte dette hurtigt.

Den anden faktor, der nu kommer i spil, er den russisk-tyrkiske rapprochement, som vil blive yderligere konsolideret af mødet mellem den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan og den russiske præsident Vladimir Putin i Skt. Petersborg den 9. august.

»Det syriske regime ville ikke have været i stand til at belejre Aleppo, havde det ikke været for den tyrkisk-russiske rapprochement«, sagde Rami Abdel Abdurrahman fra de syriske observatører til Bloomberg. »Den militære støtte er ikke, hvad den plejede at være«, sagde han med reference til rapporter om, at strømmen af våben til oprørsgrupper, især de amerikansk fremstillede TOW-anti-tankraketter, er stilnet betydeligt i de seneste uger.

Obama bakker åbent op om al-Qaedas overtagelse af Syrien

7. august, 2016 (Leder) – I den afgørende kamp om Aleppo er det blevet klart og offentligt, at Barack Obamas Hvide Hus, Forsvarsministerium og Udenrigsministerium – og FN ambassadør – støtter al-Qaedas overtagelse af Syriens største by, den sandsynlige »platform« for, at al-Qaeda kan ødelægge Syriens regering og overtage magten. Obama kræver, at den syriske regering ophæver belejringen af al-Nusra/al-Qaeda i det østlige Aleppo, en belejring, der ellers rent faktisk kunne gøre en ende på truslen om et »terrorist-Kalifat« i hele Mellemøsten. Obama og Hillary Clintons støtter i pressekorpsset kalder regeringens omringning af al-Qaeda for et angreb på Aleppos civilbefolkning og opmuntrer til, at jihadisterne bryder den. Obamas FN-ambassadør Samantha Power forlanger offentligt, at civile *ikke* benytter lejligheden til at forlade det østlige Aleppo, men i stedet bliver der med deres »forsvarere« al-Qaeda, mens USA kræver, at Rusland indvilger i at få belejringen ophævet.

Endnu engang er Obama og Hillarys »anti-terror«-politik et bedrageri med henblik på at skabe mere krig. Deres krigspolitik udklækker og støtter endog mere terrorisme, og bakker deres »allierede« Saudi-Arabien og »Londonistan« op i sponsorering af terrorisme. FN-ambassadør Power er en fuldstændig miskrediteret fortaler for Obamas ret til at vælte enhver regering i verden gennem krig, for hans egne »humanitære« formåls skyld.

Obamas egentlige »humanitære formål« er, at konfrontere og provokere Putins Rusland, og Kina, endog så langt som til global krig. Hele Obamas præsidentskab er et bedrageri. Og Hillary Clinton burde skamme sig over, hvad hun er blevet til, mens hun har arbejdet for Obama.

Obamas Hvide Hus tager dette seneste, totalt foragtelige og potentielt fatale skridt, mens det transatlantiske finansielle system endnu engang er ved at krakke. Tysklands enorme Deutsche Bank er blot den bank, der er nærmest bunden i en malstrøm af kollapsende spekulativ gæld, der trækker alle Europas og USA's store banker ned. Mere pengetrykning og »lempelser« fra centralbankernes side på dette tidspunkt, vil blot accelerere malstrømmen.

Det må ikke ske, at den eneste »løsning« er at lade Eurasiens magter idømmes global krig som straf for fortsat at vokse og øge deres produktivitet.

Vi behøver et nyt paradigme, gennem hvilket nationer samarbejder om vækst, arbejdsstyrkens produktivitet og videnskabeligt fremskridt for menneskeheden. Vi behøver et nyt præsidentskab i USA, der forpligter sig til et sådant paradigme.

Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut, der har arrangeret snesevis af konferencer i hele verden for dette nye paradigme, udgiver i dag som brochure, sin »Nyt Paradigme«-konference fra 25. – 26. juni i Berlin.

Cirkulér omgående denne brochure i bredest muligt omfang. Som Zepp-LaRouche bemærkede søndag, i forbindelse med en førende, tysk økonoms opfordring til nød-nationalisering af Deutsche Bank: »Dette system går sin undergang i møde. Lad være med at føle selvtilfredshed over det. For tidsrammen er virkelig 'hvad øjeblik, det skal være'.«

Foto: Før-og-efter-fotos af den Store Moske i Aleppo, Syrien. Foto venligst tilladt af Olympia Restaurants Før-og-Efter-

fotoalbum. [facebook.com/Olympia.Rest/photos/?tab=album&album_id=770898579647858]